

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH	2
UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH	3
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	4
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	8

PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III UZP 7/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do ustalenia wysokości emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118) należy przyjąć kwotę bazową z daty złożenia wniosku o emeryturę, czy też kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia wysokości renty, w sytuacji, gdy wnioskodawczyni miała wcześniej ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy i do obliczenia podstawy wymiaru emerytury ma zastosowanie przepis art. 21 ust. 1 pkt 1 wymienionej ustawy?”

III UZP 8/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do okresów ubezpieczenia, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 60, poz. 696 ze zm.) wlicza się zgodnie z ust. 2 tego przepisu okres poprzedniego ubezpieczenia społecznego rolników (art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników – tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25)?”

UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III PZP 15/02 – z dnia 7 sierpnia 2002 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

W sprawie toczącej się na skutek odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę należy przyjmować jednakową podstawę do zasądzania kosztów zastępstwa prawnego, niezależnie od wyboru żądania.

III PZP 16/02 – z dnia 7 sierpnia 2002 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Elblągu

Do powołania i odwołania naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 106, poz. 489 ze zm.), mianowanego na to stanowisko na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214 ze zm.; obecnie tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953) w związku z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1982 r. o urzędzie Ministra Finansów oraz o urzędach i izbach skarbowych (tekst jedn.: Dz. U. z 1994 r. Nr 106, poz. 511 ze zm.), nie mają zastosowania art. 68 i 70 k.p.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 64/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy właścicielowi nieruchomości, przez którą bez zezwolenia organu administracji, przeprowadzony został gazociąg, przysługuje przeciw przedsiębiorstwu użyteczności publicznej eksploatującemu ten gazociąg, roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy (art. 224 § 2 k.c. i art. 225 k.c.), czy też roszczenie o zapłatę odszkodowania (art. 415 k.c.)?

2. Czy z roszczeniem opisanym w punkcie 1 wystąpić może właściciel nieruchomości, który nabył ją po zainstalowaniu na niej gazociągu?”

III CZP 65/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji kiedy wierzyciel uiścił komornikowi jedynie część opłaty stosunkowej (rozłożonej na raty), obliczonej na podstawie art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 z późn. zm.) w związku z wnioskiem o zabezpieczenie zasądzonej nakazem zapłaty kwoty pieniężnej, następnie komornik ustalił wysokość kosztów postępowania zabezpieczającego postanowieniem wydanym na mocy art. 770 k.p.c. a sąd rozpoznający zarzuty od nakazu zapłaty

nie rozstrzygnął o kosztach postępowania zabezpieczającego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie komornik ma prawo dochodzenia od wierzyciela na swoją rzecz nieuiszczonej części opłaty w drodze odrębnego postępowania?”

III CZP 66/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zielonej Górze przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1) „Jakie należy stosować kryteria ustalenia wartości własnościowego prawa do lokalu w sytuacji gdy w toku podziału majątku wspólnego ustalono, iż zadłużenie z tytułu spłaty kredytu mieszkaniowego na wyżej wymieniony lokal przekracza wartość rynkową mieszkania objętego tym prawem?

2) Czy i jaki wpływ na ustalenie wartości tego prawa będą miały umorzenia kredytu lub odsetek od kredytu mieszkaniowego dokonywane w ramach pomocy Państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych?”

III CZP 67/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1) „Czy w obecnie obowiązującym stanie prawnym spółka cywilna posiada zdolność upadłościową?

2) Czy wspólnicy spółek cywilnych, którzy są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo o działalności gospodarczej (Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 ze zm.) posiadają zdolność upadłościową?

3) Czy w skład masy upadłości przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej wchodzi wyłącznie majątek wspólny tej spółki, czy też upadłość obejmuje cały majątek każdego przedsiębiorcy, będącego współnikiem danej spółki?”

III CZP 68/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przewidziana w art. 92a ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664) skarga na wyrok Zespołu Arbitrów przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych przysługuje w sytuacji, gdy skarżący nie skarży wyroku co do istoty sprawy a jedynie zaskarża rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w tym wyroku?”

III CZP 69/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dochodzenie na drodze sądowej określonego normą art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 z późn. zm.) żądania rozwiązania umowy (stosunku) użytkowania wieczystego powinno następować poprzez powództwo o nakazanie pozwanemu użytkownikowi wieczystemu złożenia oświadczenia woli o rozwiązanie umowy czy raczej poprzez powództwo o rozwiązanie umowy orzeczeniem sądu (orzeczeniem konstytutywnym)?”

III CZP 70/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozstrzygnięcie sądu rejestrowego o wyznaczeniu rewidenta do spraw szczególnych w oparciu o art. 158c ustawy Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 1997 r. Nr 118, poz. 754 z późn. zm.), podlega zaskarżeniu apelacją?”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 33/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy koniecznym do przyjęcia podobieństwa przestępstw w rozumieniu art. 115 § 3 k.k. w oparciu o kryterium przemocy lub groźby jej użycia, jest tylko popełnienie przestępstw, których ustawowym znamieniem jest przemoc lub groźba jej użycia, czy też należy dokonywać interpretacji, że podobieństwo w oparciu o te kryteria zachodzi także wobec sprawcy, który używa przemocy lub grozi jej użyciem, czyni to wbrew czyjejś woli, ale ani przemoc, ani groźba jej użycia nie należą do ustawowych znamion danego przestępstwa, jeżeli tak, to czy w takim wypadku użycie przemocy lub groźby jej użycia powinno się znaleźć w opisie przypisanego sprawcy przestępstwa?”

I KZP 34/02; I KZP 35/02

Pytania prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów określonego rodzaju, o którym mowa w art. 42 § 1 k.k. dotyczy tylko pojazdów wymagających posiadania uprawnień określonych odrębnymi przepisami czy też obejmuje także pojazdy do prowadzenia których nie są wymagane uprawnienia?”

I KZP 36/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy poręczenie majątkowe zastąpione surowszym środkiem zapobiegawczym w postaci tymczasowego aresztowania, co do którego nie użyto formuły o zmianie lub uchyleniu tego środka, straciło być z mocy prawa, czy też zostało uchylone w sposób konkludentny, a więc jaki status prawny ma ten środek zapobiegawczy?

2. Czy kwota poręczenia majątkowego, znajdująca się w stanie wynikającym z odpowiedzi na pytanie pierwsze, może być przedmiotem orzeczeń z art. 268 § 1 k.p.k., skoro zaostrenie środka nie nastąpiło z powodu naruszenia gwarancji wynikających z poręczenia majątkowego?

3. Czy wolno w sytuacji, kiedy wniosek o zaostrenie środka zapobiegawczego nie wynika z naruszenia reguł poręczenia majątkowego, a jedynie spowodowany był ujawnieniem dalszych dowodów i okoliczności – orzekać przepadek takiego poręczenia, gdy podejrzany naruszył generalne reguły pozostawania do dyspozycji prokuratora, który o tym nie wiedział, i wydalił się z kraju, przy czym nie orzeczono wobec niego zakazu opuszczania kraju, a w momencie orzekania o >zmianie< środka zapobiegawczego w postaci poręczenia majątkowego na tymczasowe aresztowanie nie zachodziły przesłanki z art. 75 § 1 k.p.k.?”

I KZP 37/02

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy poręczenie majątkowe zastąpione surowszym środkiem zapobiegawczym w postaci tymczasowego aresztowania, co do którego nie użyto formuły o zmianie lub uchyleniu tego środka, straciło byt z mocy prawa, czy też zostało uchylone w sposób konkludentny, a więc jaki status prawny ma ten środek zapobiegawczy?

2. Czy kwota poręczenia majątkowego, znajdująca się w stanie wynikającym z odpowiedzi na pytanie pierwsze, może być przedmiotem orzeczeń z art. 268 § 1 k.p.k., skoro zaostrenie środka nie nastąpiło z powodu naruszenia gwarancji wynikających z poręczenia majątkowego?

3. Czy wolno w sytuacji, kiedy wniosek o zaostrenie środka zapobiegawczego nie wynika z naruszenia reguł poręczenia majątkowego, a jedynie spowodowany był ujawnieniem dalszych dowodów i okoliczności – orzekać przepadek takiego poręczenia, gdy podejrzany nie zgłosił się do aresztu, przy czym w chwili orzekania o >zmianie< środka zapobiegawczego w postaci poręczenia majątkowego na tymczasowe aresztowanie nie zachodziły przesłanki z art. 75 § 1 k.p.k.?”

I KZP 38/02

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 94 § 3 k.k. sformułowanie >jeżeli przemawiają za tym okoliczności wymienione w § 1-szym lub w art. 93 k.k.< oznacza, że do okoliczności pozwalających na ponowne zarządzenie umieszczenia sprawcy określonego w art. 94 § 1 k.k. w

odpowiednim zakładzie psychiatrycznym w oparciu o przepis art. 94 § 3 k.k. należy zaliczyć fakt popełnienia przez internowanego nowego przestępstwa zaistniały w okresie 5 lat po uprzednim uchyleniu środka zabezpieczającego i zwolnieniu internowanego z zakładu psychiatrycznego, czy też wystarcza samo pogorszenie się jego stanu zdrowia psychiatrycznego na tyle, że istnieje realna obawa popełnienia przestępstwa związanego z chorobą psychiczną sprawcy lub przestępstwa o znacznej społecznej szkodliwości?”